

Gerard te Wierik nieuwe voorzitter van de Dutch Hereford Society

Van achter naar voor de schermen

Al ruim 27 jaar is hij als bestuurder actief in de vleesveehouderij. Sinds afgelopen maart vervult Gerard te Wierik naast het secretariaat bij de Federatie Vleesveestamboeken Nederland ook de functie van voorzitter van de Dutch Hereford Society. 'Eén termijn, dan hoop ik dat er jongeren het bestuurswerk zullen overnemen. De sector heeft behoefte aan verjonging.'

tekst Alice Booij

Zijn kleinzoon Niek doet de deur open. Opa Gerard te Wierik past vanmiddag op de bijna vierjarige peuter, één van de zeven kleinkinderen. Veel tijd om rustig achterover te leunen met zijn gezin gunt Gerard zich echter niet. Als welbekend gezicht in de vleesveehouderij (samen met zijn vrouw Ellen) én rasbestuurder is hij afgelopen maart de uitdaging aangegaan voorzitter te worden van de Hereford Society. 'Ik heb zestien jaar in de gemeenteraad gezeten en daar ben ik deze winter mee gestopt. Eigenlijk wilde ik een half jaar

dat zo'n onzin, vooral voor mensen die in het buitengebied wonen.' Ook hier beet hij zich flink in vast. 'Eén van de gemeenteraadsleden begon al te blaffen als ik bij de microfoon kwam.' Het resultaat: in Raalte betalen hondenbezitters geen belasting meer.

Twintig jaar federatiesecretaris

Deze vasthoudendheid kennen de meesten in de vleesveewereld niet van Gerard. Als trouwe secretaris van de Federatie Vleesveestamboeken Nederland werkt hij vooral achter de schermen. 'Ik ben er

'De exterieurkeuring is het fundament van de fokkerij'

of een jaar geen nieuwe dingen meer aannemen, maar toen kwamen de herefords.' De altijd rustige Gerard lacht. 'Tja, en wat doe je dan?'

Lol aan besturen

Besturen zit in zijn bloed. Toen hij dertig jaar geleden met het gezin in Broekland (bij Raalte) kwam wonen in een oude boerderij met drie hectare grond, kwam er na de verbouwing al snel vee op stal. 'Limousins, want die liepen hier ook in de buurt', vertelt Gerard, die al snel door het limousinstamboek werd ingelijfd als secretaris. 'Ik wilde naast mijn werk andere dingen doen, aan besturen beleef ik veel lol.'

De (landelijke) contacten, simpelweg erbij zijn en nieuwe ideeën uitwerken; het spreekt Gerard aan. Maar ook vechten voor een goede zaak. 'Hier, achter onze boerderij wilden ze een afvalberg neerzetten. Acht jaar ben ik ermee bezig geweest, tot aan Den Haag toe. De berg is er niet gekomen.' Een bijter, dat zag ook de plaatselijke politiek die een beroep op hem deed voor de gemeenteraad. Zo pakte hij de hondenbelasting aan. 'Ik vond

als tijdelijk secretaris gekomen toen de federatie werd opgericht, maar ik ben er blijven plakken, inmiddels twintig jaar.' En wat hem betreft heeft hij zijn langste tijd er wel gezeten. 'Vijfentwintig jaar vind ik mooie afronding.' Zijn taken zijn vooral organiseren en controleren. 'Ik ben geen prater, treedt niet graag op de voorgrond.'

Toch zal hij als voorzitter van de herefords het boegbeeld zijn. 'Ik let vooral op de uitvoering. Ik zal ervoor zorgen dat de taken die we als bestuur samen opgelegd krijgen, ook uitgevoerd worden. En als het te technisch wordt, geef ik het stokje door aan degene in het bestuur die de fokkerij of de financiën doet.'

Een aantal speerpunten voor de toekomst heeft Gerard al wel. 'Er doen te veel veefokkers niet mee aan de exterieurkeuring, terwijl dat naar mijn idee het fundament van de fokkerij is. Dat willen we als bestuur stimuleren.' Ook zal hij zich gaan inzetten om meer herefordhouders lid te maken van het stamboek. 'We moeten ervoor zorgen dat er een meerwaarde is voor het stamboekvee, dan komen de leden vanzelf.'

P O R T R E T	
Naam	Gerard te Wierik
Leeftijd:	64
Opleiding:	hbo financiën
Carrière:	voormalig hoofd afdeling financiën, afdeling onderwijs gemeente Deventer
Bestuurder:	Federatie van Vleesveestamboeken Nederland, voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Pleeggezinnen (NVP), afd. Overijssel
Hobby's:	de herefords, de schapen, de kleinkinderen, voetballen, wandelen

In Broekland loopt ook al een drietal herefords, al een jaar of twee. 'Vanwege mijn gezondheid heb ik de limousins moeten verkopen, maar toen het weer beter ging, kriebelde het weer.' Geen limousins, maar herefords kwamen er bij de familie in het weiland. 'Ze hebben een prettig karakter en passen prachtig in ons Sallandse landschap', aldus Gerard, die zich geen akelige uitspraken over andere rassen laat ontlokken. 'Ik laat me niet verleiden tot uitspraken over andere rassen, zoveel ervaring heb ik inmiddels wel.' Dat is bovendien niet nodig, want iedereen is vrij om het ras te kiezen waar hij of zij zich het beste bij thuis voelt.

Vindt hij zichzelf meer prater dan fokker? 'We hebben maar een klein stukje grond, dus het aantal dieren dat we kunnen houden is beperkt. Dan moet je kiezen: elke twee jaar een andere stier of het jongvee verkopen. We verkopen dan ook eigenlijk altijd de kalveren.' Eén van zijn verkochte vaarskalveren is overigens nog wel uitgegroeid tot nationale true type: Marieke van de familie Holterman schreef al diverse kampioenstitels op haar naam.

Zakelijke voorzitter

Een opstap naar het voorzitterschap betekent niet dat hij – op termijn – ook openstaat voor verdere promotie binnen de federatie naar het hoogste niveau. 'Ik word geen voorzitter, heb ook nooit wethouder willen worden. Dat zit gewoon niet in mijn aard.'

De herefords zijn een uitstapje. Het stamboek zocht een nuchtere, objectieve en zakelijke voorzitter, die rust en een strakke organisatie in het stamboek kan brengen. Gerard is loyaal en trouw als de club waar hij lid van is een beroep op hem doet. Maar een einde van zijn termijn heeft hij ook al in gedachten. 'Een periode van vier jaar. Dan hoop ik dat er verjonging is. Actieve, jonge mensen die ervoor willen gaan.'